ולסי.

עוד מהרה הוכר ולסי בלבות, כאדם בעל תבונה מולמפנה, בטירונות - אם אינו נכון על הנשבעים - רק בהתאמדה מתמלת הטור על הסף, מחכים אור המתקפים, נבאים אליהם בכם ומקשרות - פמלי להתלה.

בהפעות אלונקות, ולסי פנאות לבאמצע, להתלבות, להבלי אלהה, לשמור על הסף - אני כבר אור ולסי ולבו מתחת לאלונקה ומוכן רק לבחוף הופוות מאחת, ואוף בפלטן משקוד.

"בבב... - לו בבר" מולים שלו אשכן, והאלונקה כבה קדומה. אם יש עבודה לו פרוק לחכות הרבה - ראשון - ולסי, מתנדב ונתרם למשומה. בוחר בדרך הקשה - מתמוך ומאמר בה.

תאונה קבועה בשלבי המסלול הוא ליכולות את ולסי מלאום משלוח כמעט לבד, עבד לא הנגמשים עד שעות הלילה המאוחרות, מעוד משלל ומשפר.

במיספרים בולם חמושי - ולסי עם 30 מתסנולות בעבק, ולשב ומנקה ומאוך ופנאת לאמל לא מוצה מאנים אור כל כלי מחלבתי אתר, ואם במקרה נסתמה העבודה - כאות את ולסי מסתובב בין החבלה ושאל בתאמומה: "משהו לבבן עבדה".

"יש מה לעשות"? , הוא מתבטש על עבודות של אחרים - ומבלע, ובק בה מבמוד - ולסי עוד בבבר מוכן מאולו, מעלה לו מתוולל בטוב לבו ולא מלבה לתמרה כל-שהוא.

ולסי בולם לו להחסור כל פעולות חיומנים אומבלות של הבלות, לום ולבו להחסור - נובב עלו שמבר מוכן בהלבונו - והוא לו עוד בעלמו.

- כבר לי אמר לבו להוכיחם את מסע ה- 25 לום נובב עלו שהוא בחולו מרגש לו טוב - לוה מבבר לבות בעוד שמועות - "עוד אשלים את בה בחיבה ולם".

בקרוס שור הוולל מקבלות הרי הלוכה - ללאובה. בלאובת הבר נחרשות עבודות בנות ותחלום בין כל אנשי המולוה. לאחר נגלה הבר לבמבלה - הוה ולסי מוכבלל לחיבה מבר שם, מסתלע על הבה לאומה שעות ארוכות לעבמו. הוה לובק בקבוצות בלון המחמות נלסים מלו, לומה אמם לבם, בקפוה ובבבקלות. ומרוצה אלו הבטחאו עם בשלו ונמו מאוכלו אור בבב המבל - דבר שבבם לן לעבשם לחלחים עד אנשי הולוה. אבל ולסי עוד על שלו - ונלפל לבק המלקש לסחוב אור המיק על הבה. דבר שקשה הוה לסר מעלו!

עוד בטירונות ובמולחב בקרוס סור בבם ולסי בחבלות בלב, נבלות לבוכלות, ואמנות. ובלבד שאם תבמו לנוחם עם ולסי - לא תבמה חרגה מהחובות והנוכלים -

הכל ותבדל עכ"ל מה שאמר אבוש - "פוקס".

בשלבי בניית הדגות, שאחרי הטרולות, כבשל הולי בדותי משלנו. את השעות החופשות היינו מבלים בספרי בדיחות ובחוג שאין לו מעצרים, ולסי כבר לא מתאים - בחרבן החוגבה - מכתבי הדגולות. ביוצ בדיתה משלו שתוכנה בד"כ בפשט לסתמי. זו רוקח רקדי בטן בהתחרות עם אולדי - דבר שהיה מגלגל את כולם בצחוק עד כדי חנק. בשלב מסוים תמיד היינו מגיעים לנושא ההשקלה וזיה הכל על ולסי. בהדחות על הנושא הוא רשות, כך הודעתי לו אבבר כולות כמו - "ולסי בר משקוע", "ולסי בר-מיקי", "ולסי בר-אדם". זו בפשט ול - ס ס ס י (דבר תבת על סמוך ארוך וחנק - להבדלת ההשקלה.) ולסי התיחס לבדיחות בצחוק - ואל אום הוכנסה מבי כעס ונמה של עלבון. יכלת להיה ברור לכולם - כלי ולסי - ברבה ברים כמון לא כבים.

בשלב לחלק הסיומים והעיקר הוסר מעל הדגות - אנשים היה לבוא את ולסי מקדוש כמון לעסקנות הבוקרים.

ולסי אוסף תלקי בבלים של בבדות, - כעת שאלתי אותו למה כה? - לבנא הסבור שהוא מקח אמת הבתה ובלדי מרים טסרים ומשבים, אם סיפר שהוא בלדי בבדות סרת "קשר".

ולסי שוקד בעבודה על הכרוך שלו - ומי לא כבר את הכרוך של ולסי?! ולסי בונה שולחן מול המאורים מצבל עבים שהבנו מהמקום הבית.

ולסי מטפח שחלו לו הארגני הבמושר, דבר לבשקלים בקבוצות, עודד באמה הקשה מסביב למגלחים, מעשה ומקסם את הדשא, עושה לעצמו מדפים, מכין משקולות. מבלה שעות ארוכות עם ספרי פיזיקה ומתמטיקה - לומד לסתאות חוקים.

לא אחד אבל כן נאים, הטוט לבל אמש בתוך אחצ פעלה. הוה מגלגל אותם מובלות ומתבונן בהם זמן רב, עד שנעדל לשחוע שם - הלוגב נשאר מער הנאים נתנקל.

זמן המפגול חלף, אנשים מלבד לקרסים שונים אל נשרו מהבדותים, אחסר כח אדם בבדותים אחדל אחת הבדותם של אוג ונוב 76, לבות אחד.

מעלה: בין אנשי הבות אל התחדה וקשרם מוחפים בהנבתל ובדר חולבים מרובות ומחסר המנה בין אנשי הבות למבקרים. אבל הבות נתפרדה עם כבר, אי בות לבנות המנקה. ברוחלן שבר שקוקל הבות הנלס לא למלא אחר הבנאה. נראה הוה. שולסי נמשך עם הכרם - לקח את עמו את הכלב ולבו הבות אל הוה הלום שיש אתבדג הוא תכנס טרמם מבחוזה הבות. אל ובוי ישב ובחן את הדברים - ובאי הכנים שלא מבונים לטעלה הבות והבנין בדבר אבל מלבד בבדבון הבוקר. יש הבנה ומנסרים אותה!

מרוב הבנבו הפנמי הרגיש שהוא חוזר מעמו.

אינני ולבד כמה זמן ישב התכוס ושקל. הוא בעקש מתנבם שיעשר את הבמבנות - ורב בעל ומצר לחובה.